

Sygnatura akt III K 88/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.O. Maciej Jedliński

Ławnicy: Renata Dębska, Joanna Świątek-Czwojdzńska

Protokolant Małgorzata Szczygieł

w obecności Małgorzaty Olejniczak Prokuratora Prokuratury

po rozpoznaniu dnia 24 sierpnia 2015 r.

sprawy **P. J.**

urodz. (...)w Ś.

syna L. i A. zd. Z.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 11 stycznia 2015 r. w Ś. woj. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 46,45 grama,

to jest o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w dniu 9 stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. Ś. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości grama za kwotę 40 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

III. w dniu 11 stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował udzielić M. Ś. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości grama za kwotę 40 zł, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez policję,

to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

IV. w okresie od września 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił S. B. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 400 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

V. okresie od września 2014 do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. L. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 400 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

VI. w okresie lipca 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. M. (1) trzykrotnie nieustaloną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w zamian za przewożenie go pojazdem użytkowanym przez K. M. (1),

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

VII. w okresie od lipca 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. M. (1), M. R., K. S. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 12 gram za kwotę 480 zł

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

VIII. w okresie od listopada 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. S. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 400 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

IX. w okresie od sierpnia 2014 r. do grudnia 2014 r. w Ś. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. P. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 5 gram za kwotę 200 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

X. w okresie od października 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. W. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 5 gram za kwotę 200 zł,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XI. w okresie od stycznia 2014 do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 5 gram za kwotę 200 zł małoletniemu D. Ś.,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XII. w okresie od września 2014 do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 5 gram za kwotę 200 zł małoletniemu D. K.,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XIII. w okresie stycznia 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 4 gram za kwotę 160 zł małoletniemu D. J.,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XIV. w okresie od stycznia 2014 do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 96 gram za kwotę 3840 zł małoletniemu A. F.,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XV. w okresie od stycznia 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 15 gram za kwotę 600 zł małoletniemu A. K.,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XVI. w okresie od listopada 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 400 zł małoletniemu D. B.,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XVII. w okresie od września 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 20 gram za kwotę 800 zł małoletniemu D. C.,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XVIII. w okresie od września do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 20 gram za kwotę 440 zł małoletniemu W. L.,

to jest o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XIX. w okresie od lipca 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany nie mniej niż 20 razy jednej działce P. M.,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XX. w okresie od października 2014 r. do stycznia 2015 w Ś. w woj. (...), wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany trzykrotnie po jednej działce S. Z.,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

XXI. w okresie od października 2014 r. do stycznia 2015 w Ś. w woj. (...), wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 25 gram małoletniemu M. N.,

to jest o czyn z art. 58 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego P. J. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku tj. występku z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. oskarżonego P. J. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt II – X części wstępnej wyroku, przyjmując iż dopuścił się ich w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. tj. co do każdego z nich występku z art. 59 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy i za to za wszystkie te czyny na podstawie art. 59 ust. 1 tej ustawy w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza mu za te czyny karę grzywny w wysokości 125 stawek dziennych po 20 zł każda,

III. oskarżonego P. J. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt XI - XVIII części wstępnej wyroku, z tym że ustala iż czynu tego dopuścił się od września 2014 r. do stycznia 2015 r., przyjmując iż dopuścił się ich w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. tj. co do każdego z nich zbrodni z art. 59 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy i za to za wszystkie te czyny na podstawie art. 59 ust. 2 tej ustawy w zw. z art. 91 § 1 k.k. przy zastosowaniu przepisu art. 60 § 1 i 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza mu za te czyny karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda,

IV. oskarżonego P. J. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt. XIX – XX części wstępnej wyroku, z tym że modyfikuje opis czynu XIX w ten sposób, że udzielił on nie mniej niż 20 razy P. M. marihuany, nabijając ją do lufki celem wypalenia, przyjmując że dopuścił się ich w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. tj. występku z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to za oba te czyny na podstawie art. 58 ust. 1 cytowanej ustawy w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

V. oskarżonego P. J. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXI części wstępnej wyroku tj. występku z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 91 § 3 k.k. wymierza P. J. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 125 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda,

VII. na podstawie art. 69 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec P. J. warunkowo zawiesza na okres próby 5 lat,

VIII. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. J. przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści uzyskanej z popełnienia przestępstwa w łącznej kwocie 8.800 zł,

IX. na podstawie art. 73 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. J. w okresie próby dozór kuratora sądowego,

X. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek i zarządza zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci 46,45 g ziela konopi innych niż włókniste przechowywanego w Komendzie (...)w Ś. oraz wagi elektronicznej przechowywanej w magazynie dowodów rzeczowych tut. Sądu pod poz. 23/15,

XI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia 13 stycznia 2015 r., licząc iż jeden jego dzień równoważny jest dwóm dziennym stawkom grzywny,

XII. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, zaś wydatki poniesione w sprawie zalicza na rachunek Skarbu Państwa,

Sygnatura akt III K 88/15

UZASADNIENIE

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 11 stycznia 2015r. funkcjonariusze KPP w Ś. zostali poinformowani, że w mieszkaniu przy ul. (...)P. J.(ur.(...)) handluje środkami odurzającymi. Po przybyciu na miejsce, zastali oskarżonego wraz z P. M., K. M. (2), K. M. (1) i K. S.. W powietrzu wyczuwalna była woń palonej marihuany. Podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych funkcjonariusze KPP w Ś. ujawnili 46,45 grama marihuany (ziele konopi innych niż włókniste) oraz wagę elektroniczną. W tym czasie do mieszkania oskarżonego przyszedł M. Ś.. Miał on zamiar kupić od P. J. 1 gram marihuany do czego nie doszło z uwagi na obecność funkcjonariuszy policji i zatrzymanie oskarżonego.

Oskarżony w toku czynności przyznał, iż początkowo sam palił marihuanę, a po pewnym czasie postanowił ją sprzedawać aby sobie dorobić. W tym celu nabył ją od innej osoby ustalając z nią, iż sprzedawać ją będzie po 40 zł za 1 gram. Sprzedając przykładowo 50 gram, z uzyskanej w ten sposób kwoty 2.000 zł miał otrzymać 500 zł., zaś dostawca 1.500 zł. Oskarżony marihuanę sprzedawał głównie znajomym ze szkoły, bądź na jej terenie, do której w danym czasie uczęszczał lub też w swoim mieszkaniu, w którym mieszkał. Udzielał jej też znajomym bezpłatnie. I tak:

- w dniu 9 stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) udzielił M. Ś. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości grama za kwotę 40 zł,
- w okresie od września 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) udzielił S. B. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 400 zł,
- w okresie od września 2014 do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) udzielił P. L. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 400 zł,
- w okresie lipca 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) udzielił K. M. (1) trzykrotnie nieustaloną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w zamian za przewożenie go pojazdem użytkowanym przez K. M. (1),
- w okresie od lipca 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) udzielił K. M. (1), M. R., K. S. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 12 gram za kwotę 480 zł,
- w okresie od listopada 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) d udzielił K. S. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 400 zł,
- w okresie od sierpnia 2014 r. do grudnia 2014 r. w Ś. w woj. (...) udzielił M. P. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 5 gram za kwotę 200 zł,
- w okresie od października 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...) udzielił M. W. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 5 gram za kwotę 200 zł,
- w okresie od stycznia 2014 do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 5 gram za kwotę 200 zł małoletniemu D. Ś.,

- w okresie od września 2014 do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 5 gram za kwotę 200 zł małoletniemu D. K.,
- w okresie stycznia 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 4 gram za kwotę 160 zł małoletniemu D. J.,
- w okresie od stycznia 2014 do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 96 gram za kwotę 3840 zł małoletniemu A. F.,
- w okresie od stycznia 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 15 gram za kwotę 600 zł małoletniemu A. K.,
- w okresie od listopada 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 10 gram za kwotę 400 zł małoletniemu D. B.,
- w okresie od września 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 20 gram za kwotę 800 zł małoletniemu D. C.,
- w okresie od września 2014r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 20 gram za kwotę 440 zł małoletniemu W. L.,
- w okresie od lipca 2014 r. do stycznia 2015 r. w Ś. w woj. (...), udzielił P. M. środka odurzającego w postaci marihuany, nabijając ją do lufki celem wypalenia ,
- w okresie od października 2014 r. do stycznia 2015 w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany trzykrotnie po jednej działce S. Z.,
- w okresie od października 2014 r. do stycznia 2015 w Ś. w woj. (...), udzielił środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 25 gram małoletniemu M. N..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. J. k. 28-29,35,102,155v.-156
- protokoły przeszukań i zatrzymań rzeczy k.3-5,7-14
- protokół użycia wagi i testera narkotykowego k.15-16
- protokół zatrzymania osoby k.19
- protokół badania trzeźwości k.21
- opinia fizykochemiczna k. 73,74.

Oskarżony **P. J.** zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na przeprowadzonej rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśniał zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Wyraził żal i skruchę za swoje postępowanie. Przyznał też, że miał świadomość tego, że niektóre z tych osób wyżej wymienione w tym czasie nie miały ukończonych 18 lat, a więc, że były one małoletnie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. J. k. 28-29,35,102,155v.-156.

Oskarżony nie był uprzednio karany sędownie. Jest zatrudniony w firmie (...)z wynagrodzeniem do 2.000 zł miesięcznie. Od września br. planuje podjąć naukę w (...)w Ś.w systemie (...). Mieszka razem z dziadkami (K. Z.i R.

Z.) Jego matka wyjechała za granicę, gdzie podjęła pracę. Posiada pozytywną opinię wśród sąsiadów. Jego dziadkowie nie mieli z nim problemów wychowawczych, nie odnotowano by spotykał się z osobami o ujemnej opinii społecznej, czy też nadużywał alkoholu lub środków odurzających.

Dowód:

- dane o niekaralności k. 51
- dane osobo-poznawcze k. 28
- wywiad środowiskowy k.135-136.

Sąd zważył:

W świetle powyższych ustaleń ani sprawstwo, ani wina oskarżonego P. J. nie budzą żadnych wątpliwości.

Oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, nie kwestionując wszystkich okoliczności im towarzyszących, a determinujących m.in. kwalifikację prawną każdego z nich. Nadto wyraził skruchę i żal za swoje postępowanie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego, które zdaniem Sądu nie budziły żadnych wątpliwości. Dlatego też za zgodą stron Sąd na podstawie art. 388 k.p.k. ograniczył częściowo postępowanie dowodowe właśnie do wyjaśnień P. J. oraz dowodów zawnioskowanych do ujawnienia w akcie oskarżenia.

Wyjaśnienia te nie budziły wątpliwości Sądu, gdyż oskarżony w sposób obszerny i szczegółowy wskazał okoliczności popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Są one spójne, nie zmieniały się w toku całego procesu, a dodatkowo podawane przez niego fakty znajdowały pełne odzwierciedlenie w materiale dowodowym, w tym w ujawnionej dokumentacji, przede wszystkim w postaci: protokołów przeszukań i zatrzymań rzeczy (k.3-5,7-14), protokołu użycia wagi i testera narkotykowego (k.15-16), opinii fizykochemicznej (k. 73,74). P. J. złożył wyjaśnienia, które w zestawieniu z w/w dokumentami dają pełen obraz wszystkich inkryminowanych zdarzeń.

Analizując zachowanie oskarżonego z punktu widzenia realizacji znamion czynów zabronionych Sąd podzielił ocenę prawną zawartą w akcie oskarżenia odnośnie wszystkich zarzucanych mu czynów.

Uznając oskarżonego P. J. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej tj. występku z art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Natomiast uznając oskarżonego P. J. za winnego popełnienia zarzucanych mu dziewięciu czynów z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii po przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się ich w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Sąd wymierzył mu za te czyny karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu za nie karę grzywny w wysokości 125 stawek dziennych po 20 zł każda. Zgodnie z w/w przepisem Sąd może wymierzyć grzywnę także obok kary pozbawienia wolności wymienionej w art. 32 pkt 3 (tj. pozbawienia wolności), jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął

Uznając oskarżonego P. J. za winnego popełnienia zarzucanych mu ośmiu czynów z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stanowiących zbrodnię po przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się ich w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Sąd przy zastosowaniu przepisu art. 60 § 1 i 6 pkt 2 k.k. wymierzył mu za te czyny karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu za nie z tych samych względów karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda.

Wymierzając karę za czyny z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w ramach ciągu przestępstw Sąd zastosował instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary. Czyn z art. 59 ust. 2 Ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii stanowi zbrodnię zagrożoną karą nie krótszą niż 3 lata pozbawienia wolności. Należy mieć na uwadze, że oskarżony jest sprawcą młodocianym. Zgodnie bowiem z art. 115 § 10 k.k. młodocianym jest sprawca, który w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat.

Podstawę nadzwyczajnego złagodzenia kary wprowadza przepis § 1 art. 60 k.k. stanowiący, iż Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary w wypadkach przewidzianych w ustawie oraz w stosunku do młodocianego, jeżeli przemawiają za tym względy określone w art. 54 § 1.

Kodeks karny utrzymuje zasadę dopuszczalności nadzwyczajnego złagodzenia ze względu na status sprawcy nieletniego lub młodocianego (co do pojęcia - zob. art. 10 § 1 i 2 oraz art. 115 § 10). W art. 60 § 1 wymieniono tylko młodocianego, a to dlatego że możliwość nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec nieletniego przewidziana jest innym przepisem (art. 10 § 3). Do obu kategorii sprawców odnosi się wymaganie, aby za nadzwyczajnym złagodzeniem kary przemawiały względy wychowawcze, bez potrzeby wykazywania, że nawet najniższa kara przewidziana w sankcji za przypisane przestępstwo byłaby nadmiernie surowa (art. 60 § 2). Wynika to z odesłania do art. 54 § 1, wskazującego na taką dyrektywę przy wymiarze kary nieletnim i młodocianym. Należy podkreślić, że stosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec nieletnich, a tym bardziej wobec młodocianych, nie jest jakąś regułą, lecz wchodzi w grę tylko wtedy, gdy w ocenie sądu jest to uzasadnione celami wychowawczymi, a wzgląd na współmierność kary do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu nie stoi na przeszkodzie nadzwyczajnemu jej złagodzeniu (por. M. Kulik (w:) M. Filar (red.), Komentarz, s. 143, Andrzej Marek „Komentarz do art.60 Kodeksu karnego”).

Zgodnie z utrwalonym w judykaturze poglądem, ustalając, czy zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek z art. 60 § 1 lub 2 k.k., pozwalający na zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, należy zatem rozważyć wszystkie okoliczności wpływające na wymiar kary, nie unikając uwzględnienia właściwości i warunków osobistych sprawcy, a także oceny jego dotychczasowego sposobu życia i zachowania po przestępstwie. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29.05.2014r. sygn. II AKa 141/14, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2008r. sygn. WA 27/08).

Należy mieć na uwadze, że oskarżony posiadał oraz sprzedawał ziele konopi innych niż włókniste tzn. środek odurzający o relatywnie niższej szkodliwości spośród innych substancji psychotropowych. Nadto w porównaniu z innymi podobnymi tego typu sprawami rozpatrywanymi przez Sąd ilość posiadanego oraz udzielanego środka była relatywnie niewielka. Dodatkowo czynu tego dopuścił się w stosunkowo niedługim czasie, bo na przestrzeni kilku miesięcy (od lipca 2014r. do stycznia 2015r.). Oskarżony wyraził też skruchę i żal za swoje postępowanie, dając tym samym dowód an swój krytyczny stosunek do popełnionych czynów.

Należy również podkreślić, że opinia środowiskowa o nim jest pozytywna, co także wspiera uznanie, że ten sprawca młodociany zasługuje na zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, a także i to, że przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów w toku całego postępowania, złożył obszernie wyjaśnienia na podstawie których można było ustalić stan faktyczny w sprawie, a w konsekwencji przypisanie mu sprawstwa i winy. Jest to istotna okoliczność, choć przepis art. 60 § 1 k.k. przewidując możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary z uwagi na wiek sprawcy odwołuje się wyłącznie do względów wychowawczych nie stawiając żadnych innych warunków.

W świetle powyższych rozważań biorąc pod uwagę realia sprawy, Sąd uznał, że instytucja nadzwyczajnego złagodzenia kary względem oskarżonego jest w pełni zasadna.

Nadto Sąd uznał oskarżonego P. J. za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt. XIX – XX części wstępnej wyroku, z tym że zmodyfikował opis czynu XIX w ten sposób, że udzielił on nie mniej niż 20 razy P. M. marihuany, nabijając ją do lułki celem wypalenia (co jednoznacznie wynika z wyjaśnień oskarżonego), przyjmując że dopuścił się ich w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. tj. występku z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to za oba te czyny na podstawie art. 58 ust. 1 cytowanej ustawy w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

W końcu Sąd uznał oskarżonego P. J. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXI części wstępnej wyroku tj. występku z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

Przyjmując, iż oskarżony czynów opisanych w pkt II-X, XI-XVIII i XIX-XX części wstępnej dopuścił się w ramach ciągu przestępstw sąd miał na uwadze treść przepisu art. 91 § 1 k.k. Zgodnie bowiem z art. 91 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Co prawda oskarżyciel każde przestępne zachowanie oskarżonego wyodrębnił jako osobny czyn (głównie z uwagi na różne osoby nabywające marihuanę), jednakże należy mieć na uwadze utrwalony w judykaturze pogląd, iż instytucję przewidzianą w przepisie art. 91 § 1 k.k., jako instytucję prawa karnego materialnego, przy spełnieniu określonych przesłanek, sąd nie może, lecz ma obowiązek zastosować. Zaniechanie stosowania instytucji prawa karnego materialnego, do respektowania której sąd jest zobowiązany, stanowi więc obrazę, i to zazwyczaj rażącą, prawa materialnego, uzasadniającą ingerencję w zaskarżony wyrok nawet poza granicami wniesionego środka odwoławczego. Także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 listopada 2012r. w sprawie V KK 252/12 wskazał, iż „ciąg przestępstw jest instytucją prawa karnego materialnego i jej stosowanie jest obowiązkiem sądu. Przyjęcie lub odrzucenie możliwości zastosowania art. 91 § 1 k.k. uzależnione jest wyłącznie od spełnienia przesłanek określonych w tym przepisie. Nakaz ten obowiązuje również i prokuratora, który winien powyższą okoliczność - jeśli tylko wynika ona z materiału dowodowego sprawy - wskazać w akcie oskarżenia.”

Niezastosowanie zatem w wyroku art. 91 § 1 k.k. przy spełnieniu wymienionych w tym przepisie przesłanek powoduje, że taki wyrok dotknięty jest rażącą niesprawiedliwością, o jakiej jest mowa w art. 440 k.p.k.

Oskarżony jest także sprawcą przestępstwa w formie stadialnej usiłowania (czyn opisany w pkt III części wstępnej wyroku). Także i ten czyn wszedł w skład ciągu przestępstw opisanego w pkt II części dyspozytywnej wyroku. Zauważyć bowiem należy, że zgodnie z obowiązującą doktryną przestępstwa popełnione w formie dokonania i usiłowania mogą wchodzić w skład jednego ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § k.k. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 czerwca 2012r. sygn. Akt I Aka 184/12)

Natomiast tożsamość kwalifikacji prawnej oznacza, że nie składają się na ciąg przestępstwa kwalifikowane z różnych przepisów, w tym także z przepisów przewidujących podstawowe i kwalifikowane bądź uprzywilejowane typy czynów zabronionych. Dlatego też w Sąd osobno skazał skazanego za czyny opisane w pkt I i XXI części wstępnej wyroku, nie włączając ich w skład ciągów przestępstw.

Mając na uwadze, że oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo i ciąg przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, Sąd w oparciu art. 91 § 3 k.k. połączył P. J. kary orzeczone w punktach I - V części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 125 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda.

W ocenie Sądu zarówno orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz kary grzywny jak i łączna kara pozbawienia wolności oraz kara grzywny w powyższych rozmiarach są w ocenie Sądu adekwatne zarówno co do stopnia zawinienia, jak i do stopnia społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił P. J., a więc do wszystkich okoliczności natury podmiotowej i przedmiotowej, które Sąd jest zobowiązany brać pod uwagę przy określaniu wymiaru kary. Tak więc wymierzy Sąd w większości kary jednostkowe, jak i karę łączną w najniższych wysokościach przewidzianych sankcjami tych przepisów, zaś karę łączną stosując pełną absorpcję. Dlatego wymierzono w konsekwencji karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym jednego roku z uwagi na aktualne brzmienie przepisu 69 § 1 k.k., tj. najniższą z możliwych, o czym wyżej była mowa. Mieć tu należało na uwadze to, iż wszystkich tych czynów P. J. dopuścił się stosunkowo w niedługim czasie i są one rodzajowo jednolite. Tylko bowiem taka kara w powyższym wymiarze umożliwia Sądowi zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę pozytywną prognozę kryminologiczną, właśnie z punktu realizacji celów wychowawczych kary niewątpliwie bardziej celowe będzie kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, która przez 5 lat będzie nad nim „wisieć”, zaś jego zachowanie będzie pod stałym dozorem kuratora. Istnieje duże ryzyko, iż w razie osadzenia go w zakładzie karnym wszystkie te zamierzenia mogłyby być zniweczone, zaś sam oskarżony mógłby ulec demoralizacji. Warto również dodać, że jest on obecnie zatrudniony, co także korzystnie wpływa na jego postawę i rozwój, jak również wstrzymuje go od ponownego wejścia na drogę przestępstwa.

Cały czas pamiętać należy, że oskarżony składając obszernie wyjaśnienia, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów nie utrudniał postępowania i współpracował z organami procesowymi, a nadto wyrażoną skruchę i żal za swoje postępowanie. Do tego nie był karany sądownie.

Na zakończenie Sąd zauważa, iż jeszcze w toku śledztwa obrońca złożył wniosek o wymierzenie oskarżonemu wskazanej tam kary łącznej po uprzednim zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary. Wniosek ten na wezwanie sądu na rozprawie został uszczegółowiony, co w pełni zaakceptował prokurator, wnioskując z kolei o wymierzenie kary grzywny co zostało zaakceptowane przez oskarżonego i w tej sytuacji co najmniej dziwić może właśnie wniosek prokuratora, który jak się wydaje doszedł do przekonania, że stanowisko, które zajął na rozprawie nie jest słuszne. Nie licuje to w ocenie Sądu chociażby z powagą wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa kwoty 8.800 zł tytułem uzyskanej przez oskarżonego korzyści majątkowej z faktu popełnienia przestępstwa.

Sąd na podstawie art. 70 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci 46,45 g ziela konopi innych niż włókniste przechowywanego w Komendzie (...)w Ś. oraz wagi elektronicznej przechowywanej w magazynie dowodów rzeczowych tut. Sądu pod poz. 23/15,

Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k., Sąd dokonał zaliczenia oskarżonemu P. J. na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia 13 stycznia 2015 r., licząc iż jeden jego dzień równoważny jest dwóm dziennym stawkom grzywny.

O kosztach procesu sąd orzekł biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego i na mocy art.624§1kpk zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie wydatkami obciążając Skarb Państwa, a na mocy art.17ust.1 Ustawy z dn. 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn.: Dz. Ust. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił go od opłaty w sprawie.